

Amatas novada Drabešu pagasta "Kalna Vēršos 4" dzīvo ILZE UN SERGEJS BUŠUJEVI. Viņu koplajā saimē aug pieci bērni, daži jau lieli un devušies pasaulē meklēt savas atbildes uz nopietniem dzīves jautājumiem.

MONIKA SPROGE

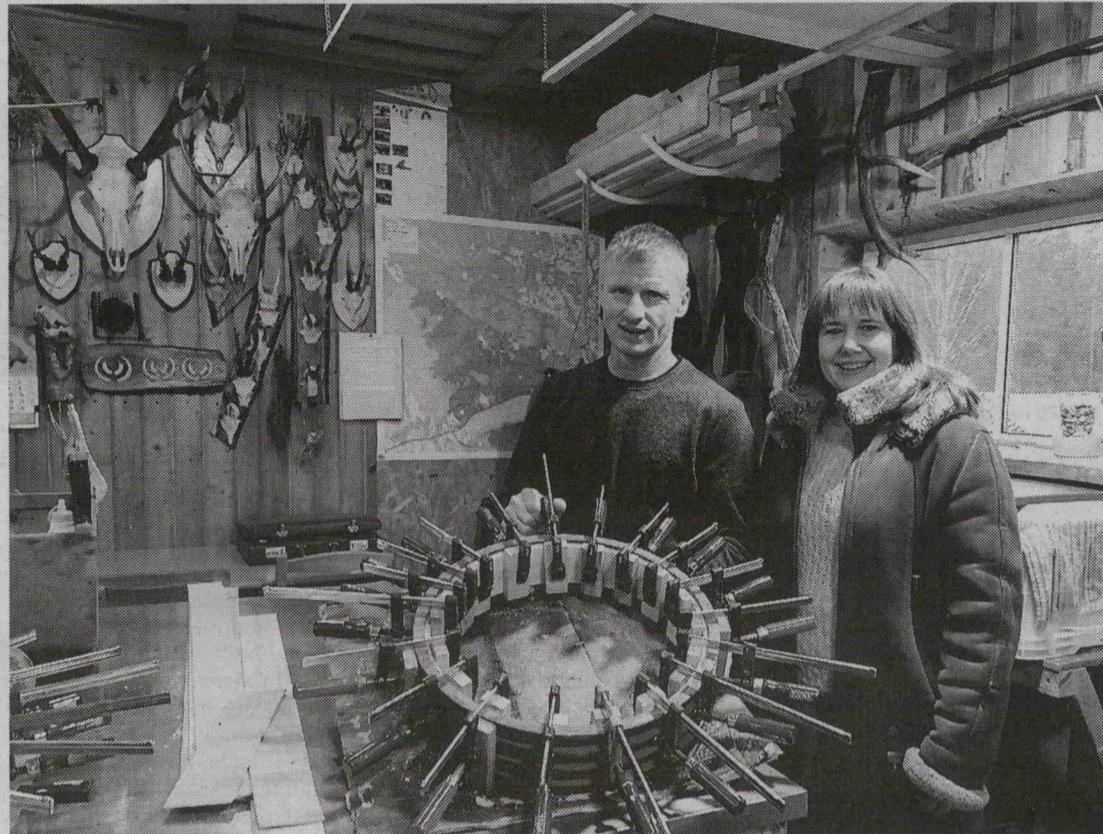
Ilze ar Sergeju "Kalna Vēršu" iegādājusies pirms 26 gadiem, tagad vecākajam dēlam ir 25. "Te ainava krieti mainījusies, klāt nākusi pirtiņa, dīķis, izkopts pagalms, salabots palīgēkas jumts," saka Sergejs, atcerēdamies, kā izskatījās pagalms, kad saimniecību nopirkuši. Vīrs ar sievu smeja, ka, dzīvojot laukos, darbs nekad nebeidzas.

Savilkusies kamolā, būrišos tup truši, kūtiņā ir dažas aitas, pagalmā skraida suni, vēl tikko esot bijusi gotiņa. "Izlēmām, ka tā būs labāk," saka Ilze. "Nodarbojamies ar pirtslietām, gatavojam sajūtu bungas, tas ir mūsu galvenais ieņākumu avots. Tajās reizēs, kad klienti uz pirti pieteikušies tieši laikā, kad gotiņa jāslauk, negribot iznāk dzīvnieciņu mocīt, tāpēc izlēmām no piena devējas atteikties un palikt tikai pie pirtslietām," saka Ilze.

Viņa atzīst, ka, laukos dzīvojot, ir vairāk iespēju, nekā tikai iet pie kāda strādāt vai nūkt mājās un cīnīties ar nolemības sajūtu: "Visu ko var izdomāt. Viss atkarīgs no cilvēka dvēseles stāvokļa, radošas izdomas un uzņēmības. Mēs, lūk, piedāvājam pirts pakalpojumus ar sajūtu bungām."

Ilze un Sergejs 2015. gadā parbeiguši pirtsskolu pie pirtnieka, ārsta un psihoterapeita Jura Batnas. Līdz šim viņa ar vīru braukusi pirts darīšanā pie citiem pirtniekiem, taču nu jau gadu ir sava pirtiņa. Tā tiekot kurināta pēc va-

Darināt bungas un iekurt pirti

■TĀ TOP BUNGAS. Ilze un Sergejs Bušujevi parāda bungu tapšanas procesu. Darbnīcā top lielas un mazas bungas.

Foto: MONIKA SPROGE

jadzības. "Paši ejam pirti vismaz reizi nedēļā, bet klientus nēmam, kad piesakās. Loti nereklamējāmies. Mūs atrod pēc nostāstiem," saka Ilze.

Pirts zināšanu aizsākums meklējams Ilzes drūmākajā dzīves posmā, kad virsroku nēmusi depresija. "Man nemaz nebija doma kļūt par pirtnieci, vienkārši vajadzēja tikt ar sevi galā, meklēju veidu, kā sevi izvilkst no depresīvā stāvokļa.

Uzzināju, ka ir tāda pirtsskola un ka tur cilvēki jūtas loti labi. Mācības sāku viena, bet drīz vien ieinteresēju arī vīru. Pirti cilvēki iet, lai sevi apzinātos, lai atrisinātu kādas sāpīgās lietas. Ja pirti iet ar nodomu, tam visam ir pilnīgi cits spēks, tikai pašam jāvēlas atbrīvoties no liekā. Pirtnieks to nevar izdarīt, esam tikai instruments Dieva rokās. Te darbojas domu spēks. Protams, pirti var baudīt

arī kā SPA procedūru."

Kad pirts skolā esot bijusi nodarbība par skaņu rīkiem, viņa tā pa īstam sapratusi bungu vibrāciju radīto spēku. Tagad Sergejs ir arī prasmīgs bungu darinātājs. Bušujevi apmeklētājiem dod iespēju arī pašiem radīt bungas. Ilze un Sergejs stāsta, ka bungu darināšanas laikā izveidojas saikne starp cilvēku un viņa gatavotām bungām un tās caur dažādām

zīmēm un sajūtām parāda savu raksturu. "Dzirdot bungu skaņas, cilvēks atraisās, vairāk ieklausās savās sajūtās, sāk raudzīties uz lietām un situācijām citādi, sāk saskatīt zīmes, ko varbūt agrāk, būdams ierauts dzīves virpuli, nebjā manījis. Pārāk ašam cilvēkam bungas māca pacietību, savukārt lēnam cilvēkam dod enerģiju," saka Ilze.

Bungu darināšana esot gan fizisks, gan garīgs process. Arī "Druvas" viesošanās laikā Ilze ar vālīti pasit pārāk, kas kādām bungām. "Šīs ir nedaudz iesnaudušās," viņa saka, "bungas mostas siltumā. Mēs abi ar vīru ejam medībās, tāpēc lielākoties sitaminstrumentus darinām no nomedīto meža dzīvnieku ādām. Mednieki ādas parasti aprok, bet mēs dodam tām iespēju dzīvot otru dzīvi caur skaņu un vibrāciju, palīdzēt cilvēkiem garīgajā ceļā, veidojot viņos skaņu ar dabu."

Instrumentu gatavošana vairāk esot Sergeja pārziņā, jo tas prasa daudz spēku. Bungu rāmis veidots no plāna finiera, kas līmēts trijās kārtās un vēlāk pārvilkts ar ādu. Ādas sagatavošana ir piņķerīgs process, tikko tā pēc medībām pārvesta mājās, jānolupina visa palikusī gaļas kārtīna, tad ādu pūdē, līdz spalvas sāk viegli atdalīties. Koka rāmis bungām īsti nederot, jo tas pēc būtības ir "dzīvs" materiāls un siltumā, mitrumā, vēsumā deformējas. Kopumā bungu izgatavošana var prasīt pat mēnesi.

No runātā jāsecina, ka cilvēki uz pirti pie Ilzes un Sergeja brauc pēc apskaidrības mirkļa, kas rodas tad, kad nomierināts prāts, ar bungu vibrāciju palīdzību atbrīvota enerģija. "Tad tava dvēsele var ciļāt tos jautājumus, ko prāts nobloķē. Tā ir tā meditācijas būtība. Mūsdienās cilvēkiem ir loti aktīvs prāts, straujš dzīves ritms, viņiem grūti atbrīvoties, bet caur pirti un bungām viņi nomierinās, atrod atbildes uz jautājumiem. Tieši tāpēc, lai arī dzīvojam dziļi laukos, mums visu laiku ir darbs," ar smaidu saka Ilze. □

Kampaņa, lai glābtu bites

MONIKA SPROGE

Lai aizliegtu pesticīdus, mainītu lauksaimniecību, glābtu bites un dabu, 25. novembrī sākās Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) "Glābiet bites un lauksaimniekus!".

Tās mērķis ir līdz 2035. gadam pakāpeniski izskaust sintētiskos pesticīdus, atbalstīt lauksaimniekus un glābt bites un dabu. Ja līdz 2020. gada septembrim tiks savākts miljons parakstu un septiņas valstis būs kvalificējušas kā atbalstītājvalstis, Eiropas Komisijai un Parlamentam kampaņas prasības būs jāņem vērā un jāmaina normatīvie akti.

Jānis Sietiņsons, zemnieks Amatas novada Drabešu pagastā, biškopis ar 40 gadu pieredzi, saka: "Fakti, ka ar katru gadu straujāk iznīkst bites un ka dažos reģionos to skaits samazinājies pat par vairāk nekā 70%, likumdevējus acīmredzot īsti nesatrauc.

Taču mums jāsaprot, iznīcinot kukaiņus, mēs mērķejam paši uz sevi. Mums paliek divas iespējas – vai nu pieļaut, vai nepieļaut šāda scenārija attīstību."

Savukārt Andrejs Briedis, Latvijas Dabas fonda lauksaimniecības eksperts, norāda: "Industriālā lauksaimniecība, kas ir atkarīga no pesticīdu izmantošanas, ir viens no būtiskākajiem dabas daudzveidības samazināšanās cēloņiem. Zinātnieki saka, ka laiks, kurš mums dots, lai šo sistēmu mainītu, strauji iztekl, tāpēc ir svarīgi, lai lēmums par pāreju uz dabai draudzīgāku lauksaimniecības modeli tiek pieņemts visaugstākajā – Eiropas Savienībās – līmenī un jaunās sistēmas izveidē tiek iesaistīta katra kopienas valsts."

Kampaņu kopīgi uzsāk 90 organizācijas no 17 Eiropas Savienībām (ES) valstīm. Latvijā kampaņu atbalsta Ekodizaina kompetences centrs, Latvijas Dabas fonds un Pasaules Dabas Fonds. Pirmie Latvijā iniciatīvu parakstīja TV raidījumu vadītāja Māra Slezja, ārsts Pēteris Apinis, biškopis Jānis Sietiņsons un piecu bērnu mamma, lauku iedzīvotāja Ilze Mežniece.

Zinātnieki starptautiskā līmenī jau ilgāku laiku aicinājuši veikt steidzamas "transformējošas pārmaiņas", lai apturētu dabas daudzveidības kraso samazināšanos. Bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšanā bites un citi apputeksnētāji ir neaizvietojami. Tomēr to pastāvēšanu apdraud pastāvīgs pesticīdu piesārņojums un dzīvotu zudums industriālās lauksaimniecības dēļ, teikts Starpvaldību zinātniskās politikas platformā par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem.

Bet starptautiskais pētnieciskais materiāls "Vairāk lauksaimnieku, labāka pārtika. Kāpēc un kā padarīt maza mēroga ilgtspējīgu ražotāju, kas ir jaunās kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) pamata", kas publicēts martā, vēsta, ka miljoniem lauksaimnieku ir spiesti sadzīvot ar negodīgām cenām, politiskā atbalsta trūkumu un lielo korporāciju spēles noteikumiem. Tāpat pētījumā minēts, ka no 2005. līdz 2016. gadam mazo lauksaimniecību skaits ES samazinājās par četriem miljoniem. Gan mazo lauku lauksaimniecību, gan savvajās dzīvnieku straujās lejupslīdes cēlonis ir

meklējams pastāvošajā lauksaimniecības un pārtikas ražošanas modelī, kas galvenokārt balstās uz liela mēroga monokultūru lauksaimniecību un sintētisko pesticīdu izmantošanu. Vēl sliktāku šo situāciju padara fakts, ka ES pašreizējā agropolitiskā programma un subsīdiju sistēma paredz šī ražošanas veida dāsnu finansēšanu. Pētnieku skatījumā tas veicina masveida ražošanu, nevis atbalsta videi draudzīgāku lauksaimniecību.

EPI "Glābsim bites un lauksaimniekus!" aicina Eiropas Komisiju izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, lai līdz 2030. gadam pakāpeniski samazinātu sintētisko pesticīdu lietošanu ES lauksaimniecībā par 80 %, sākot ar visbīstamākajām vielām, un līdz 2035. gadam pilnībā atbrīvotos no sintētiskajiem pesticīdiem, kā arī izvirzītas citas prasības.

Ja Latvijā tiks savākti 6000 iedzīvotāji paraksti, tad Latvija kļūs par vienu no atbalstītājvalstīm. Ja parakstu būs mazāk, tie tiks pieskaitīti kopējam parakstu skaitam. □

Kooperatīvi apvienojas

MONIKA SPROGE

Latvijas piena ražotāju kooperatīva "Piena celš" un Igaunijas piensaimnieku kooperatīva "E-Piim" biedri vienbalsīgi lēmuši par kopīga kooperatīva "E-Piim Societas Cooperativa Europaea Limited" (SCE) izveidi pēc ES standartiem.

Piensaimnieku kooperatīva "Straupe" valdes priekšsēdētājs Imants Balodis par apvienošanos neko daudz nezinot, taču viņš šādu apvienošanos vērtē atzinīgi. I. Balodis saka, ka jaunizveidotā kooperatīva mērķis esot maksāt piena piegādātājiem ES vidējai piena cenai pietuvinātu maksu, taču "Straupe" jau tagad biedrietur labu cenu, tāpēc apvienošanas procesā iesaistīties negrāsās.

Tas būs pirmais šāda veida kooperatīvs Baltijas valstīs. "E-Piim SCE" ir arī iecerējis Igaunijas pilsētā Paidē būvēt jaunu pienu pārstrādes rūpnīcu ar tūkstoš tonnu lielu pārstrādes jaudu dienā. □